

*Стояниъ ся Богу помоли: „състани, Боже, въ-
трове, да си прѣкарамы иманіе!“* Зашто прѣдъ думы-
ты *състани*. Боже, има двѣ капчици? Зашто тына думы
и другы-ты, што сж слѣдъ тѣхъ, сж турены между ку-
кычкы? Зашто дума-та *Боже* стон между заняты? Какъ
ся вѣка бѣлѣгъ-тъ за правописаніе, што не слѣдъ ду-
мж-тж *иманіе*? Зашто не турень тамъ?

Правило. *Въсклицателный бѣлѣгъ ся туря
чисто слѣдъ звательны думы; а нѣкога ся туря
и слѣдъ оныхъ прѣдложения, въ които ся нами-
ратъ звательны думы.*

Размѣнитѣ всякоє прѣдложение на кжса отдѣлно.
Покажѣте на всякоє сказуемо прѣдмѣта на слово-то и
обяснителны-ты думы. Надъ всякоуж думж пишѣте от-
горѣ, какъвъ не дѣлъ о_т слово-то. (Пишѣте нажсо: *имя
сжш.*, *имя пр.*, *мѣс.*, *ст.*, *гл.*, *прѣд.*, *с.*).

Състани, Боже, вътрове. Кой не прѣдмѣтъ-тъ на
слово-то въ това прѣдложение? Какъ стон въ прѣдложе-
ніе-то звательна-та дума *Боже*? Какъ ся нарича такъво
прѣдложение, кога пѣма на явѣ прѣдмѣта на слово-то?

Зашто дума-та *Боже* ся начина съ *гласник* буквж
Богъ не *имя собствено*, сир. такъво, коєто принадлежи
само на единъ прѣдмѣтъ, а не на много прѣдмѣты;
зашто-то истинный Богъ не единъ. А кога говоримъ за на-
зъчьскы-ты богове, што ты не имало много, тогава пи-
шемъ малко б.

Правило. *Сжштьствителны-ты и прилага-
телны-ты имена бывають собствены и нарицател-
ны. Наричателны-ты принадлежяють на много
прѣдмѣты отъ единъ родъ; а собствены-ты —
само на единъ прѣдмѣтъ.*

Задаткы. Какъ не ваше-то собствено имя, съ
коєго вѣ сж кръстили? Какъ не ваше-то нарицателно имя?
Какъ не ваше-то имя по татко? по родъ? Напишѣте гы.

Бѣлѣжка. По татко собствены-ты имена на бѣл-
гарскы ся свръшовать на *овъ* и *евъ*: *Стояновъ, Велевъ.*

Въ Българинж има много градове, нъ всякой градъ